పెళ్ళికథ

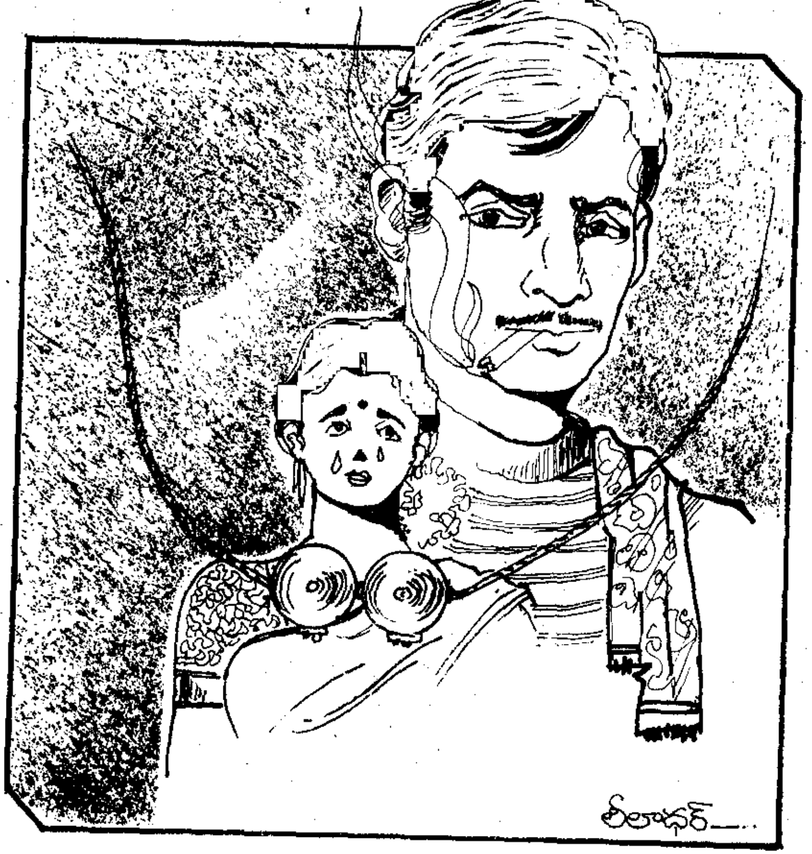

ఇది గిరిజా నారాయణ్ కథ

శ్రీనివాస్ తన కూతురు పెళ్ళికి రమ్మని నన్ను పిలిచి నప్పుడే వారితో అన్నాను. "ఎందుకురా ఇంత ఆర్భాటం? ఎంచక్కా ఏ గుళ్ళోనో దండలు మార్చేస్తే అది పెళ్ళికాదా లేక రిజిష్టరు మారేజీ చేస్తే సరిపోదా?" అని ఆ మాటలు వాణ్ణి కించ పరచడానికి అన్నవి కాదు. కేవలం వాడి ఆర్థిక పరిస్థితి దృష్టిలో ఉంచుకొని అన్నవి మాత్రమే. కానీ వారికి నా మాటలు అంత రుచించినట్టు కనబడలేదు. ముఖం అదోలా పెట్టాడు. ఇక వాడితో వాదనకు దిగి వాణ్ణి బాధ పెట్టడం ఇష్టంలేక వాడిచ్చిన శుభలేఖ అందుకొని వాణ్ణి పంపించేశాను.

శ్రీనివాస్ నాకు ఆప్త మిత్రుడు. నేను వాడు, జగన్నాథం చిన్నప్పట్నించీ కల్సి మెల్సిగా తిరిగాం, చదువుకొన్నాం, ఆడుకొన్నాం. శ్రీనివాస్ మధ్య తరగతి కుటుంబీకుడైన తన మొదటి కూతురు పెళ్ళి ఎంతో ఆడంబరంగా, సంబరంగా, శాస్త్రోక్తంగా జరుపుకోవాలని తహతహలాడడం సహజమే. నా స్నేహితుడు జగన్నాథాన్ని కల్సి పెళ్ళికి రమ్మని బలవంతం చేసి బయల్దేర తీశాను. ఇద్దరం రేపల్లె వెళ్ళి బస్సెక్కాం.

నిజానికి శాస్త్రోక్తం అంటూ ఈనాడు జరిపే పెళ్ళిళ్ళ విషయానికి వస్తే నా అభిప్రాయం కొంత ఎబ్బెట్టుగానే ఉంటుంది. కానీ అది పచ్చి నిజమంటే ఎవ్వరూ కాదనడానికి సాహసించరు.

అసలు పెళ్ళనేది ఓ కాంట్రాక్టు మాత్రమే. చట్టరీత్యా చెప్పుకుంటే పరస్పరం ఒడంబడిక, ఒప్పందం— మాత్రమే వివాహానికి పునాది. అలంబన అవుతాయి. అంతకు మించి తొలినాటికి ఆ నూతన దంపతుల మధ్య ఎక్కువ ఆశించటం అందులోనూ వధువుల్ని కిరోసిన్‌తో తగలబెట్టే ఈ రోజుల్లో ఆశించటం మరీ అతి అవుతుంది. అసలు ప్రేమ లేకుండా కాపురం చేసే భార్యా భర్తల్ని కూడా కోర్టులో ఎరుగుదును నేను. ఏది ఏమైనా వైవాహిక బంధం ఆర్థిక సూత్రాలకు లోబడే నూటికి నూరు శాతం ఉంటుందని చెప్పడానికి ఈనాడు కోట్ల ఉదాహరణలు చెప్పవచ్చు. విషయమిది అని ఇదమిత్థంగా తెల్సినా మంత్ర తంత్రాలకు స్థానం కల్పించటం వివేకం అనిపించలేదు.

మంత్రతంత్రాల మాటకొస్తే అదో వ్యాపార మయిపోయింది. మంత్రాలు స్పష్టంగా ఉచ్చరించే బ్రాహ్మలు గడించి చాలా కాలమయింది. ఇటీవల నా స్నేహితుడొకడు ఓ భాషా శాస్త్రవేత్తతో వాళ్ళ పిల్లకి అక్షరాభ్యాసం చేయించాలని బ్రాహ్మణ్ణి వాళ్ళింటికి తీసికెళ్ళి కార్యక్రమం అంతా నిర్వర్తించాడు. తీరా ఆభాషా శాస్త్రవేత్త పిల్ల చేత అక్షరాభ్యాసం చేయించి వచ్చేప్పటికి ఆ బ్రాహ్మడు ఆయన్ని —"ఓం నమః శివాయః సిద్ధం నమః —" అని దిద్దించండి చెప్పారుట. "శివాయః ఏమిటి —శివాయ మాత్రమే అని బ్రాహ్మణ్ణి సరిచేయ బోయాడట. ఆ భాషా శాస్త్రవేత్త ఇక ఇద్దరూ వాగ్యుద్ధానికి దిగిపోయారు. యిలానే సంకల్పం చేయించేప్పుడు – సహకుటుంబంగా అనే తప్పుడు ప్రయోగంతోనో,' పెళ్ళిళ్ళప్పుడు —"కన్యాం తుభ్యమహం సంప్రవతే నమః –నమమ" అని ప్రమాణాలప్పుడా – "ధర్మేచ, అర్థేచ, మోక్షేచ, కామేచ" అని వెన్కా ముందు ఆలోచించకుండా చదివేస్తుంటారు. ఇలా జరిగే ఈ కాలంలో శాస్త్రోకంగా పెళ్ళేమిటి, నా ముఖం – అంతా వ్యాపారంగానే.

ఇలా నా ఆలోచనలు పెళ్ళి చుట్టూ పరిపరి విధాలుగా పోతుండగా బస్సు రేపల్లె చేరింది. పెళ్ళి సాయంత్రం ఆరుగంటలకనంగా మధ్యాహ్నం మూడింటికే రేపల్లె చేరాం. పెళ్ళి రైలు పేట లొడవర్తి వారి కల్యాణ మంటపంలో ఆ సరికే పెళ్ళి పందిరి కోటప్పకొండ తిరణాళ్ళలా ఉంది.

"ఓరి నాయనో ఇంతమందిని పిలిచా-డేమిటి పెళ్ళికి?" అన్నాడు జగన్నాథం, ఆ జన ప్రవాహాన్ని చూసి విస్తు పోతూ.

"ఉష్ గట్టిగా అరవకు ఎవరైనా వింటే ఏమైనా అనుకుంటారు. ఎంత ఎక్కువమంది పెళ్ళికి వస్తే అంత గొప్ప. వీళ్ళంతా మన శ్రీనివాస్ కూతురు పెళ్ళికి ప్రత్యక్షసాక్షులు. రేపు

ఎటుపోయి ఎటొచ్చినా వీళ్ళంతా వాళ్ళమ్మాయి కాపురం నిలబెడతారా? అన్నాను నేను మెల్లగా.

వెనకాల ఎవరో అమ్మాయి నా మాటలు విన్నట్లుంది కిసుక్కున నవ్వింది. ఇద్దరం కుర్చీల్లోంచి వెనక్కి తిరిగి ఆ అమ్మాయిని చూశాము. ఎర్రగా బుర్రగా బాగానే ఉంది. కానీ, మమ్మల్నిద్దర్నీ వెర్రి వెంగళప్పల కింద జమకట్టేసినట్టుంది. "పరమానందయ్య శిష్యుల బాపతు." అనుకొని మేం వెనక్కి తిరిగి చూడగానే ఓ వెకిలి చూపు చూసి తుర్రుమంది.

అవతల బ్రాహ్మడు మంత్రాలు అప్పచెప్పేస్తున్నట్లుంది. బెల్లం, జీలకర్ర పెట్టేసినట్లున్నారు. మేళతాళాలు మిన్నంటాయి. ఆ కార్యక్రమం అయ్యాక కాసేపటికి వధూవరులు ఎదురెదురు పీటల మీదనుంచి ప్రక్క ప్రక్కకు వాలారు. తిన్నగా నేను కుర్చీలోంచి లేచి వెళ్ళి బ్రాహ్మడి ప్రక్కన చతికిల పడ్డాను. మా జగన్నాధం బ్రాహ్మడికి రెండోవైపు కూర్చున్నాడు. శ్రీనివాస్ దంపతులిద్దరూ వధూ వరులకు ఎదురెదురుగా కూర్చున్నారు. వాడు మా ఇద్దర్నీ చూసి కళ్ళలోనే సంతోషం వ్యక్త పరిచాడు.

ఇక బ్రాహ్మడు జనతా ఎక్స్‌ప్రెస్‌లా మంత్రాలు గడగడ వల్లిస్తున్నాడు ఆ మంత్రాల్లోపది సార్లు 'సంకల్పం' ఉంటే ఓసారి "సంకల్పం' చేయిస్తున్నాడు మధ్యలో సంకల్పం పూర్తి చేయకుండానే వేరే మంత్రమందుకున్నాడు. వాళ్ళ గోత్రాలూ వీళ్ళకీ వీళ్ళ గోత్రాలూ వాళ్ళకీ మార్చి మార్చి వదిలేస్తున్నాడు. అప్పుడప్పుడూ మంత్రాలు మనస్సులోనే చదువుకొని పైకి కంచు గిన్నెలో రాళ్ళేసి గలగలలాడించినట్లు చదువుతున్నాడు. ఆయన ఓష్టమే ఇష్టం. శ్రీనివాస్ దంపతులు, వధూవరులు నోళ్ళు వెళ్ళబెట్టుకొని దిక్కులు చూస్తున్నారు.

మధ్య మధ్య పెళ్ళికొడుకు మా వైపు చూసి మొఖం దించేసుకుంటున్నాడు. అతణ్ణి ఎక్కడో చూసిన గుర్తు కానీ సరిగ్గాజ్ఞప్తికి వచ్చి చావటంలేదు. ఏదోలే ఎక్కడో తారసపడి ఉంటాడనుకున్నాము. ఏ ఒక్కరికీ మంత్రాల పట్ల ధ్యాస ఉన్నట్లు కనిపించలేదు. ఇక జనం సంగతి చెప్పనక్కరలేదు. పెళ్ళి కొడుకు బదులు పెళ్ళి కూతురు బదులు. అంతలోనే లేపేస్తున్నాడు బ్రాహ్మడు.

ఇంతలో బ్రాహ్మడు గొణగొణ గణగణ ఆపి ఇక మంగళ సూత్రధారణ కార్యక్రమం. ఏవి వాయిద్యాలూ? అంటూ దూరంగా ఉన్న వాళ్ళ వైపు చెయ్యి ఊపాడు. శ్రీనివాస్ భార్య అమ్మాయి బిడెత్తింది. అబ్బాయి లేచి మూడు ముళ్ళు వేశాడు. మేళాలు దుందుభుల్లా మోగాయి. ఫోటోలు రీళ్ళయిపోతున్నాయి. వీడియో కెమేరాలు చక్కగా తిరుగుతున్నాయి. జనం పాటికి జనం అక్కడక్కడ గుంపులు గుంపులుగా చేరి వాళ్ళ కబుర్లలో వాళ్ళు పడ్డారు ఓ వైపు కుర్చీలు తీసేసి పొద్దు పోతుందేమోనని భోజనాలకు పట్టాలు,పరుస్తూ విస్తళ్ళు వేసే కార్యక్రమానికి ఉద్యుక్తులవుతున్నారు. మరికొంతమంది.

మావాడు నన్ను తన ప్రక్కనే కూర్చోమన్నాడు. కానీ నాకప్పటికింకా ఆకలిగా లేదు. నువ్వు కూర్చో నేను ప్రక్క వరుసలో కూర్చుంటాలే. ఈలోగా కాస్త పనులేమన్నా వుంటే చూస్తాను" అన్నాడు.

నే వడ్డనలో నెయ్యి అందుకొన్నాను వడ్డన చురుగ్గా సాగుతోంది. అందరూ చకచకా భోజనం చేసి పొట్టకు పట్టి లేస్తున్నారు. మా వాడు ఇంకా కూరలోనే ఉన్నట్టు గమనించి వాడి దగ్గరకు వెళ్ళాను.

అప్పుడు తెలిసింది. వాడు భోజనం ప్రియత్వం వల్ల ఒక్కోటి నింపాదిగా తినటంలో కొన్ని ఐటమ్స్ మిస్సయ్యాయని వాడిలాగా లెక్కకు ఓ పాతిక మంది దాకా తేలారు. వాళ్ళకు మారు వడ్డన వేయమని అడగడానికి పోయిన నేను వడ్డన ఛీఫ్ చెప్పిన సమాధానం విని నివ్వెరపోయాను.

"జనం విరగబడి వచ్చారు. కార్డుకు నల్గురు చొప్పున వస్తే వంటకాలు మారు వడ్డనకెలా సరిపోతాయి చెప్పండి. ముఖ్యమైన వాళ్ళు మగ పెళ్ళివారు కదా! వాళ్ళకు మారు

'జ్యోతి' వెలుగులో మీరు

మీ నిత్య జీవితంలో ఎదురయ్యే సమస్యలకు మీ 'జ్యోతి' జ్యోతిష శాస్త్ర పరంగా సమాధానాలిస్తుంది.

మీ జన్మతేదీ, నెల, సంవత్సరం, సమయం, జన్మస్థలం వివరాలతో మీ సమస్యలను మాకు కార్డు మీద రాయండి. జవాబుతో ప్రచురిస్తాం.

మా చిరునామా : 'జ్యోతి' వెలుగులో మీరు శీర్షికకు
ఎడిటర్, జ్యోతి మాసపత్రిక చిక్కడపల్లి, హైదరాబాద్ - 20

వడ్డన చేస్తాం. మనవైడతను.

జనంలోకి నెయ్యి వడ్డనకు మళ్ళీ ఉపక్రమించాలని ఎవరైనా లడ్డు అడిగితే ఒకడు రేయ్ ఇక్కడ లడ్డోర్రా! అని వెనక్కి తిరిగి అరుస్తాడు. వాడివెనక వాడు అదే మాట పెద్దగా మళ్ళీ అరుస్తాడు. కానీ ఎంత సేపైనా లడ్డులు రావు. ఈ తంతు గమనించి నాలో నేనే నవ్వుకున్నాను. మావాడు నా వైపు తేరి పార చూసి కడుపునోసారి ప్రేమగా నిమురుకొని పెరుగన్నం కూడా తినకుండా అందరితో లేచి వెళ్ళి చెయి కడుక్కున్నాడు అప్పుడు తెల్సింది వాడి భోజన ప్రియత్వం ఎంతటి ప్రమాదం తెచ్చిపెట్టిందో వాడికని.

ఇక రెండోవ్యక్తి మూడో పంక్తి వచ్చేప్పటికి అన్నం కూడా మారు వడ్డనుకు మిగల్లేదు. అన్నం బదులు పులుహోర వడ్డించేసారు. మారు అన్నం అడిగినా "ఇక్కడ అన్నంట" అని కేకేసి ముందుకు వెళ్ళిపోయాడా వ్యక్తి మళ్ళీ తతంగం మామూలే. కానీ అన్నాన్ని ఎవ్వరూ తీసుకురారు బహుశ నేను తక్కువగా పెళ్ళికెళ్లటం వలన కాబోలు నాకు ఇదంతా ఎంతగా తమాషాగా ఉంది.

భోజనాలు అయేప్పటికి రాత్రివ్వదమింది. ఆసరికే ఎక్కడ సర్దుకొనే వాళ్ళు అక్కడ సర్దుకొన్నారు. ఓ /గంటలో తడవర్తివారి కళ్యాణమండపం రైల్వే విశ్రాంతి గదిలా తయారయింది. మా జగన్నాధం కోసం చూసాను అటుమిటూ వాడు ఎక్కడో ఒరిగినట్లు న్నాడు. దూరంగా పెళ్ళికొడుకు తాలుకు వాళ్ళు ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. వాళ్ళ కబుర్లను బట్టి వాళ్ళకు ముట్టిన పెళ్ళి కానుకలు, బట్టలు నాసిరకమైనవని అఘోరిస్తున్నట్లు బోధపడింది నాకు. ఎప్పుడు నిద్రలోకి ఒరిగానో తెలీదు కానీ హఠాత్తుగా ఏవో కేకలు వినపడేప్పటికి ఉలికిపాటుతో లేచి గడియారం వంక చూశాను. సమయం మూడు గంటలవుతున్నది. మొగ పెళ్ళివారు. ఆడ పెళ్ళివారు. కొట్లో కుక్కల్లా అరుచుకొంటున్నారు. ఎందుకన్నది నాకు బోధపడలేదు.

చివరకు ఆ గుంపులో శ్రీనివాసెక్కడున్నాడో వెతికి పట్టుకొని పక్కకులాగి "ఏమిటి విషయం?" అని అడిగాను.

ఏముందీ? తెల్లవారు జామున ప్యాసింజరుకు వెళ్తామంటే టిఫిన్ చేయించానని వంట వాళు ముందు చెప్పలేదు. గనుక ససేమిరా చేనన్నారు. వంట రాత్రి నిద్రలేక బడలిక మీద ఆడవాళ్ళు టిఫిన్ చేసినట్లున్నారు. అది కొస్త అయోమంగా తయారైంది. దాంతో మర్యాదలు సరిగ్గా జరగలేవి తిట్టి పోస్తున్నారు. అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"మరి మధ్యలో 'సూటర్', 'లూనా' అంటారు అదేమిటి?" అని అడిగాను.

"అదా అలకపాన్పు కోరికట. తర్వాత ఇస్తామంటే ఇప్పుడే డబ్బు ఇవ్వాలి అని పట్టుబట్టారు. ఉన్నఫళంగా అంత డబ్బు ఎక్కణ్ణుంచి తీసుకురాను?" వాపోయాడు శ్రీనివాస్ బిక్కమొహం వేసి.

ఇంతలో శ్రీనివాస్ పెళ్ళాం వచ్చి అతణ్ణి [illegible] పిలిచింది. వాళ్ళిద్దరూ ఏమి మాట్లాడుకున్నారో తెలీదు గాని అప్పటికి ఆ గందరగోళం ముగిసి వాళ్ళు ప్రయాణమయ్యారు గునుస్తూ. తర్వాత మా జగన్నాథం కూడా కూపీ లాగితే తెల్సింది - శ్రీనివాస్ మరదలు తన మెళ్ళో బంగారం గొలుసు తీసి అవసరానికి ఏదో సర్దుబాటు చేసుకోమని చెప్పటంతో ఆ గొలుసునిచ్చి మనవాడు "ల్యూనా" కింద జమకట్టుకోమని సర్ది పుచ్చాడట.

తెల్లవారి కాఫీ, టిఫిను అయ్యాక మేం శ్రీనివాసుని కలిసి మా తిరుగు ప్రయాణం కబురు చెప్పాం. వీడి ముఖంలో కళా కాంతి లేదు. పెళ్ళి పందిరి బోసి పోయినట్లుంది. దిగాలుగా తలూపాడు వెళ్ళిరండన్నట్లు. అక్కణ్ణుంచి బ్యటపడి బస్సెక్కాం. నేను కిటికీ ప్రక్క కూర్చొని బయట [illegible] పోతున్న పచ్చటి పొలాల్ని చూస్తున్నాను.

హఠాత్తుగా మా జగన్నాథం "[illegible] ఆ పెళ్ళికొడుకు మనల్ని చూసి ముఖం చాటు చేసినట్లుంధికదూ గమనించావా? వాడు మన రాజమండ్రిలో నన్నయగారి వీధిలో ఉష అనే అమ్మాయిని తెచ్చి కొంతకాలం కాచిన సత్యంలా లేడూ. ఆ అమ్మాయి తర్వాత ఉరేసుకు చచ్చిపోయింది. గుర్తు వచ్చిందా?" అని అన్నాడు నాతో.

నెత్తిన పిడుగు పడ్డట్టయింది. ఒళ్ళు జలదరించింది. వెన్నెముకలోంచి జ్వరం సన్నగా పైకి ప్రాకుతున్నట్లనిపించింది. వెంటనే బస్సు దిగి వెళ్ళి మా శ్రీనివాస్‌కు జరిగిన అన్యాయం గురించి చెబ్దామనిపించింది. ఇంకా ఈ విషయం చెప్పి వాణ్ణి బాధించటం ఎందుకు? దోపిడీ దొంగల్లా రాగలసిన లాంఛనాలూ, బట్టలు, వస్తువులు, ఆభరణాలూ అన్నీ మూట కట్టుకొని మరీ వెళ్ళిపోయారు. వాళ్ళు ఇక అమ్మాయి అదృష్టానికి వదిలేయక తప్పదు. భావి జీవితాన్ని అని ఊరుకున్నాను.

మొత్తం మ్మీద నా కెందుకో పెళ్ళితో ఉన్న మనశ్శాంతి పోయింది. తాపీ ధర్మారావుగారు రాసిన 'పెళ్ళి పుట్టు పూర్వోత్తరాలు' చదివితే ఎవ్వరూ ఈనాటి పెళ్ళిళ్ళు సక్రమమని ఆమోదించరు. మార్పు రావాలని ప్రతి ఒక్కరూ కోరుకుంటారు. కానీ ఆచరణ కొచ్చేసరికి ఎవరికి వారు తమతో ఓ కొత్త సంప్రదాయాన్ని ప్రారంభించటాన్ని ఇష్టపడరు. మరి మార్పు రావాలంటే ఎక్కడ్నుంచీ వస్తుంది?

నిజానికి ఇద్దర్నీ కలపడానికి ఇంతమంది. 'అహం' సంతృప్తి - 'పెళ్ళి' అనే తంతుతో కలిగించాలని నియమం సృష్టించిన మహానుభావుడెవరో కాని, అతనికి నా శతకోటి వందనాలు.

ఈ 'శాస్త్రోక్తం' అనే పెళ్ళిళ్ళ పేరిట వేల ఖర్చు తగ్గి ఆడపిల్లల తల్లిదండ్రులు అప్పులపాలు కాకుండ [illegible]? ఇది ఈ ఇరవై ఒకటో శతాబ్దంలో సాధ్యమయ్యేదేనా?

[illegible] యథావిధంగా జరపాలన్నా మా శ్రీనివాస్ [illegible] తన తాహతుకు మించిన [illegible] కాదా? ఆ సత్యం వాడు ఇప్పుడు [illegible] మాత్రం జరిగే ప్రయోజనమేముంది?

ఈ ప్రశ్నలు -- చివరి క్షణంలో మేము [illegible] శ్రీనివాస్ చూసిన దయనీయమైన చూపుల్లో -- నన్ను ఎప్పటికీ వెంటాడుతూనే ఉంటాయి. ఈ అనుభవం నాకు కలిగించిన శ్రీనివాస్‌కు, అతని కూతురుకు మాత్రం ఇక ముందైనా శుభం జరగాలని ఓ శ్రేయోభిలాషిగా నేను కోరుకొంటూనే ఉంటాను.

తనకేమీ పట్టనట్లు ముందుకు సాగిపోయే బస్సులో ఆర్ద్రమయిన నా కళ్ళను జేబు రుమాలుతో తుడుచుకొని, కిటికీ వారగా వాలిపోయాను - మానసికంగా అలసిపోయి.

దహిస్తావు జ్వలిస్తావు వెంటాడిస్తావు

మిలమెల్లగా పరుచుకుంటున్న చిరు చీకట్ల పల్చని వెన్నెలపై
నల్లటి నెత్తుటి మరకలా నువ్వు -
మౌన దుఃఖంలో పొగ చూరిపోయిన నీ కళ్ళలో
మసక మసగ్గా కదలాడే నీటి తెరలు
నిరంతరం కురుస్తున్న వానలో
ఎప్పుడూ ఆరని చివికి పోయిన గుడ్డ పీలికలా నువ్వు
ఆరిపోయిన దీపం చుట్టూ పేరుకు పోయిన మసిలా నువ్వు
చల్లారిపోయిన రోటీన్ కాంక్షల్లో
వీధి వీధంతా సుగి నిద్ర లోగిళ్ళలో జోగుతున్నపుడు నీ వాక్కు దానివే
గాలికి చెల్లాచెదురయిన గూడు ముందు
నీళ్ళు నడుస్తున్న వంటరి పక్షిలా గుమ్మం ముందు నిలబడతావు
ఆకలికి సొమ్మసిల్లి భుజం మీద వాడిపోయిన పాప
అప్పుడప్పుడూ కదిలితే జో కొట్ట డానికి కూడా సత్తువలేక
సాక్షదీసిన కుక్క అరుపుల నిర్మానుష్య చీకటి వీధి చివర్ల దాకా
దృష్టి సారిస్తావు ఏ రాత్రో తూలుతూ అధికారం కుక్కుతూ
సిద్ధంగా ఉన్న ఆహారం కోసం ధీమాగా వచ్చే క్రూర జంతువులాంటి
వాడికోసం నీవు ఎదురు చూస్తావు— తల్లీ!

ఎన్ని ఆశల ఆకాశాల్ని నీ కనుపాపల్లో వెలిగించుకున్నావో
ఎన్ని వైవాహిక జీవన స్వప్నాలని నీ తొలి య[illegible] పూల కొమ్మలపై
పూయించుకున్నావో నరక ప్రాయమైన బాల్యావశేషాలు్నుంచి
బండ చాకిరీల్తో ఊపిరి సలపని ఇరుకు సందుల మధ్య తరగతి
కూపాల్నుంచి
పచ్చ చిగుళ్ళలాంటి నాజూకు చేతి వేళ్ళతో
ఎంత ఆశగా రేపటి తలుపు తట్టావో? తల్లీ!
నీ లేలేత కోరికలని చిదిమేసి వాడు నిన్ను ఛిన్నా భిన్నం చేసాడమ్మా!!
నీ వికసన జీవిత కుసుమాన్ని నలిపేసి
నీ అందమైన నిర్మల నేత్రాల చుట్టూ విషాద చారికలు పులిమి

దహిస్తావు జ్వలిస్తావు వెంటాడిస్తావు